

A COMPARISON OF PRONOUNS IN NARRATIVE DISCOURSE IN SOUTHEAST
ASIAN LANGUAGES

ITSARATE DOLPHEN 5237967 LCLG/D

Ph.D. (LINGUISTICS)

THESIS ADVISORY COMMITTEE : SOMSONGE BURUSPHAT, Ph.D., JOHN F.
HARTMANN, Ph.D., SUJARITLAK DEEPADUNG, Ph.D., PATTAMA PATPONG,
Ph.D.

ABSTRACT

This thesis aims to analyze and compare full pronouns and zero pronouns focusing on forms and discourse functions that serve as cohesive devices in narrative discourse in Southeast Asian languages by using the theoretical framework of Systemic Functional Grammar. The research data were taken from secondary sources of three languages: Tai Dam, Kmhmu, and Iu-Mienh, for a total of fifteen stories.

The results reveal that full pronouns and zero pronouns of the three language families share some linguistic properties of ‘pro-drop’ in both similar and contrasting ways. For example, full pronouns in Tai Dam and Iu-Mienh display no agreement in number and gender, whereas full pronouns in Kmhmu have a singular, dual and plural distinction in gender differentiation in third person forms when referring to a noun or a noun group in narrative discourse. As for discourse functions of pronouns in narrative discourse, it was found that both full pronouns and zero pronouns function as a cohesive device in terms of substitution and ellipsis referents in narrative discourse. The main functions of the third person pronouns are used to 1) maintain a previous discourse referent or reiterate the antecedent referent at text discontinuities and 2) to highlight a participant through emphasis. It was also found that zero pronouns will occur immediately after their full forms to track an active participant in narrative discourse.

KEY WORDS: DISCOURSE ANALYSIS / COMPARATIVE STUDIES /

FULL PRONOUNS / ZERO PRONOUNS / NARRATIVE DISCOURSE

174 pages

การเปรียบเทียบสรรพนามในสัมพันธสารเรื่องเล่าในภาษาเอเชียอาคเนย์

A COMPARISON OF PRONOUNS IN NARRATIVE DISCOURSE IN SOUTHEAST ASIAN LANGUAGES

อิศเรศ คลเพ็ญ 5237967 LCLG/D

ปร.ด. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : สมทรง บุรุษพัฒน์, Ph.D., John F. Hartmann, Ph.D.,
สุจิตต์ลักษณ์ ดีผดุง, Ph.D., ปัทมา พัฒน์พงษ์, Ph.D.

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาการเปรียบเทียบสรรพนามในสัมพันธสารเรื่องเล่าในภาษาเอเชียอาคเนย์ 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทดำ ภาษาขมุ และภาษาอิวเมี่ยน จากเรื่องเล่าแต่ละภาษารวมทั้งสิ้น 15 เรื่อง ตามแนวทางของไวยากรณ์ระบบและหน้าที่ (Systemic Functional Grammar) ซึ่งมุ่งศึกษารูปและหน้าที่เชิงสัมพันธสารของสรรพนามบุรุษที่ 3 ทั้งสรรพนามรูปเต็ม และสรรพนามไม่ปรากฏรูป

ผลการศึกษาพบว่า สรรพนามรูปเต็มและสรรพนามไม่ปรากฏรูปของทั้ง 3 ตระกูลภาษาต่างมีลักษณะร่วมของภาษาละสรรพนามทั้งที่เหมือนกันและต่างกัน เช่น คำสรรพนามในภาษาไทดำและภาษาอิวเมี่ยนจะไม่มีความสะดวกคล้องทางไวยากรณ์ในเรื่องพจน์และเพศ ในขณะที่คำสรรพนามรูปเต็มในภาษาอิวเมี่ยนจะมีรูปเอกพจน์ ทวิพจน์ และพหูพจน์ เพื่ออ้างถึงคำนามหรือนามวลีที่ปรากฏในสัมพันธสารเรื่องเล่า เป็นต้น ส่วนหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำสรรพนามในสัมพันธสารเรื่องเล่า พบว่า คำสรรพนามทั้ง 2 ประเภท ทำหน้าที่เป็นกลไกแสดงการเชื่อมโยงความในการอ้างถึงการแทนที่และการละคำนามหรือนามวลีในสัมพันธสารเรื่องเล่า ซึ่งหน้าที่หลักของสรรพนามบุรุษที่ 3 คือ 1) เพื่อคงบทบาทของตัวละครหรือกล่าวซ้ำในกรณีตัวละครขาดการกล่าวถึงอย่างต่อเนื่องในสัมพันธสาร และ 2) เพื่อแสดงการเน้นตัวละคร นอกจากนี้ยังพบว่า คำสรรพนามไม่ปรากฏรูปจะปรากฏหลังคำสรรพนามรูปเต็มเพื่ออ้างถึงตัวละครที่กำลังมีบทบาทอยู่